

Keresetük alátámasztására a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelkezések a 91/414 irányelvbe ütköznek. Az irányelv 8. cikke szerint a tagállamok egy 12 éves időszakon belül továbbra is engedélyezhetik az olyan hatóanyagokat, amelyek az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak. Az atrazin ilyen hatóanyag. Ha azonban közben ezeket az anyagokat nem veszik fel az I. mellékletbe, akkor a felperesek szerint a 12 éves időszak lejártá után a 91/414 irányelv nem ad jogalapot a használat folytatásának megengedésére. A felperesek szerint tehát a megtámadott bizottsági rendelkezések az atrazin használata folytatására új alapot teremtettek, noha a Bizottságnak erre a 91/414 irányelv alapján nem volt hatásköre.

A felperesek szerint a Bizottság megsértette a 92/43 irányelvet is azért, hogy a megtámadott határozatban nem írt elő további korlátozásokat a különleges természetmegőrzési területek, így különösen a 92/43 irányelv⁽¹⁾ 3. cikkében létrehozott Natura 2000 hálózat tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 53. o.

⁽²⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédőszer forgalomba hozataláról, Hivatalos Lap L 230., 1991.8.19., 1-32. o.

⁽³⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, Hivatalos Lap L 206., 1992.7.22., 7-50. o.

Az Olasz Köztársaság által 2004. június 11-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-239/04. sz. ügy)

(2004/C 217/53)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli Danilo del Gazio, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa semmisnek és érvénytelennek a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen kereset a Bizottság 2004. március 30-i C(2004)930 fin sz. a C62/2003 (ex NN 7/2003) eljárásra vonatkozó határozata ellen irányul, amely a közösségi piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a foglalkoztatás területén a haladéktalan rendelkezéseket illető állami támogatásokat, amelyek végrehajtásáról Olaszország a 2003. április 17-i 81. törvénybe átültetett, 2003. február 14-i rendeletben rendelkezett. Az alperes különösképpen úgy tartotta, hogy a kérdéses támogatás mértéke gazdasági előnyhöz juttatja a nehéz pénzügyi helyzetben talál-

ható, különleges igazgatás alá helyezett és legalább 1000, a Ministero del Lavoro-val 2003. április 30-ig áthelyezésüket jóváhagyó kollektív szerződést kötött alkalmazottat foglalkoztató vállalkozások megszerzőit, ugyanúgy, mint a nehéz pénzügyi helyzetben található, különleges igazgatás alá helyezett, legalább 1000 alkalmazottat foglalkoztató, átruházás tárgyát képező vállalkozásokat.

A keresetben előadottakat a felperes az alábbiakkal támasztja alá:

- a kérdéses támogatás általános jellegű, a foglalkoztatást elősegítő intézkedés, amely mint ilyen, nem torzítja a versenyt, és nem is jelent arra fenyegetést, ennek megfelelően nem minősül az EK 87. cikk 1. bekezdés szerinti állami támogatásnak
- a támogatás összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági értékelést az intézkedés érvényességének időtartama alatt kell figyelembe venni, amelyet az a szükség igazol, hogy szembe kellett nézni a foglalkoztatás területén egy átmeneti helyzettel, illetve egy súlyos válsaggal, és az intézkedés időbeli hatálya is kizárólag a válság áthidalásának időszakára terjedt ki, figyelemmel az arányosság elvének tiszteletben tartására.
- a vállalkozások megmentésére és átszervezésére irányuló állami támogatásról szóló útmutatók megsértése abban a mértékben – az Ocean SpA-nak a Brandt Italia részére történt eladását illetően – amennyiben nevezett útmutatók 100. pontja kifejezetten a nem bejelentett támogatásokra utal, megállapítván, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia minden olyan, a vállalkozások megmentésére és átszervezésére irányuló támogatás összeegyeztethetőségét a közös piaccal, amelyet a Bizottság engedélye nélkül juttattak.
- az EK 87. és 88. cikk foglalkoztatást elősegítő állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2002. december 12-i 2204/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ megsértése, abban a mértékben, amennyiben az alperes a kérdéses támogatást nem tartotta összeegyeztethetőnek az említett rendelettel.

⁽¹⁾ HL L 337., 2002.12.13., 3. o.

Az Európai Környezetvédelmi Iroda és a Stichting Natuur en Milieu által 2004. június 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-241/04. sz. ügy)

(2004/C 217/54)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Környezetvédelmi Iroda, székhely: Brüsszel (Belgium) és a Stichting Natuur en Milieu, székhely: Utrecht (Hollandia), képviseli: P. van den Biesen és B. Arentz ügyvédek, 2004. június 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik az Elsőfokú Bíróságtól:

- részben semmisítse meg a 2004/247/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾ a 2. cikk (3) bekezdése és 3. cikk b) pontja tekintetében;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy döntött, hogy nem módosítja a 91/414 irányelv⁽²⁾ I. mellékletét, és nem veszi fel az ott felsorolt hatóanyagok közé a simazint. A 91/414 irányelv 4. cikke szerint a tagállamok csak olyan növényvédő szerek engedélyezhetnek, amelyek az I. mellékletben felsorolt hatóanyagokat tartalmazzák. Azzal, hogy nem vette fel a simazint az I. mellékletben felsorolt anyagok közé, a Bizottság úgy döntött, hogy nem engedi meg az ezen anyagot tartalmazó növényvédő szerek további használatát.

A felperesek a határozatot nem ebből a szempontból, hanem egyes átmeneti rendelkezések miatt kifogásolják, amelyek 2007. június 30-ig és a kockázat csökkentését szolgáló feltételekkel megengedik simazin-tartalmú termékek bizonyos korlátozott használatát. Határozatának preambulumban a Bizottság ezeket az átmeneti intézkedéseket a hatékony alternatívák pillanatnyi hiányával, illetve kifejlesztésük időigényességével indokolta.

Keresetük alátámasztására a felperesek az ugyanezen felperesek által a T-236/04. sz. ügyben megjelölt jogalapokra és felhozott érvekre hivatkoznak.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 50. o.

⁽²⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, Hivatalos Lap L 230., 1991.8.19., 1-32. o.

Elisabeth Saskia Smit által 2004. június 17-én az Európai Bíróság ellen benyújtott kereset

(T -244/04. sz. ügy)

(2004/C 217/55)

(Az eljárás nyelve: holland)

Elisabeth Saskia Smit, lakóhely: Scheveningen (Hollandia), képviseli P. de Casparis és F. Baltussen, 2004. június 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Bíróság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az Europol 2003. május 19-i határozatát, valamint a felperes panaszával kapcsolatos 2004. március 19-i határozatával;
- kötelezze az Europolit a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Felperes támadja alperes azon határozatát, amelyben ez utóbbi felperest nem vette figyelembe számos betöltetlen állásnál. Felperes előadja, hogy alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

Jacques Wunenburger által 2004. június 17-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-246/04. sz. ügy)

(2004/C 217/56)

(Az eljárás nyelve: francia)

Jacques Wunenburger, lakóhely: Zágráb (Horvátország), képviseli: Eric Boigelot, ügyvéd, 2004. június 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg David O'Sullivan főtitkár felülvizsgálóként 2003. szeptember 11-én hozott határozatát, sérelmezve, hogy a határozat véglegesen megerősíti és jóváhagyja a felperesnek a 2001. július 1-je és 2002. december 31-e közötti időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentését;
- semmisítse meg az említett jelentést;
- semmisítse meg a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján 2003. december 9-én benyújtott és R/711/03. szám alatt nyilvántartásba vett panaszát elutasító alakszerű határozatot;
- állapítsa meg, hogy a felperes részére meg kell téríteni mind az alapvető szabálytalanságok, mind az említett jelentés elkészítésének jelentős késedelme miatt a felperes szakmai előmenetelét illetően az őt ért károkat és nem vagyoni kárait, amely méltányosan 4000 euróban meghatározott kártérítésnek felel meg, az eljárás során fenntartva a jogot annak felemelésére vagy leszállítására;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresete alátámasztásaként a felperes a személyzeti szabályzat 25. cikke (2) bekezdésének, 26. cikkének és 43. cikkének megsértésére, valamint a 43. cikk végrehajtásáról szóló, a Bizottság által 2002. április 26-án elfogadott általános rendelkezések megsértésére hivatkozik. Hivatkozik továbbá a védelemhez való jognak, a megfelelő igazgatás elvének, a gondos eljárás kötelezettségének, az egyenlő bánásmód elvének a megsértésére, valamint nyilvánvaló értékeléshibára.